

Cítili jste se včera v Telči jako doma?!

Včerejší den byl zahájen putováním Prince Jaromíra za princeznou Písničkou přes tři muzikantská království v pohádce divadla Harmonika. Představení plné písniček a krásných loutek se dětem moc líbilo a aktivně se zapojovaly. Na scéně U lodiček dvěma kytarami a cajonem rozproudili publikum Tři kamarádi, kteří jsou vlastně jen dva a Ondra, jak sami tvrdí. Kluky vystřídalo další trio s názvem Rendez-fou, kapelka z Jihlavska ve složení kytara, příčná flétna a cajon. Autorské texty ze života v rytmu swingu či folku vedly posluchače k zamyšlení i k zasmání. Kdyby bylo počasí podle plánu, od půl deváté večer by se na lodičkách promítal film Tři vrchy, ale déšť zahnal promítání na Panský dvůr, kde po skončení dokumentu proběhla beseda s režisérem. Kocoury

odstartovala kapela Jakodoma hrající vlastní tvorbu, laděnou do humoru i romantiky ve stylu folk-rock-blues-funky. Následně vystoupilo proměnlivé hudební těleso Sešup, jež se v textech nechává inspirovat láskou, jižní Moravou a radostí ze života. Nádvoří zámku zblondatělo energií písničkářky Evy Sukové, které stejně nikdo neřekne jinak než Blondýna. Rozdováděné hudební nadšence si poté do parády vzali sourozenci Hana a Petr Ulrychovi za doprovodu Javory beat. Nocturno si tentokrát vzala na paškál kapela Rajtaraj. Divoká party v rytmech balkánské, skandinávské, západoevropské nebo románské hudby doplněná o velmi vtipné průpovídky potěšila a roztančila všechny přítomné v sále. A ta afterparty, jež plynule navázala a již se kapela zhostila? Krásné zakončení dalšího festivalového dne!

DNES Teatr Pavla Šmída – Větrná pohádka

Pavel a Filip Šmídovi nám zahrají pohádku o dětech od větrného mlýna. Když jednou vítr ustane a dlouho bezvětrí trvá, vydají se do světa hledat krále větru. Průvodcem jim je kohout z korouhvičky s hádankou: „Kdo je králem větru a kde přebývá? Kde se nejvzácnější, a nejmocnější vítr ukrývá?“ Jaká dobrodružství na cestě potkají? Najdou krále větru?

Anna Baurešimová, Eva Pavlíková, Kateřina Syrná, Bárka a Medvěd u lodiček

Dnes si opět vypůjčíme muzikanty z místní ZUŠky, tektokrát Annu Baueršimovou a Eva Pavlíkovou. Pak přijde kytaristka Kateřina Syrná, kterou to předevečirem na Kocourech tak bavilo, že si chce odškrtnout i další festivalovou stage. Večer zahraje poetická i trošku vážnohudební Bárka a aby toho nebylo málo, děda festivalu Medvěd k tomu bude recitovat poezii Hraběte a Kainara.

Sekvoj a Meziměsto

Hudba Sekvoje s trampským základem během let přijala vlivy folku, country i grassových a jiných proudů, aby se, jimi počena, mohla vrátit ve svých aranžích k hutnému, dynamickému sdělení trampských písniček. Po delší pauze se Sekvoj na scéně loni vrátila, tak se přijďte podívat, jak jim to hraje! • Meziměsto je pětičlenná kapela ve složení kytara, basa, cajon, akordeon a housle, žánrově spadající nejspíš do folku, ale v meziměstských melodii se objevují náznaky jazzu, swingu i blues. Členové se sjíždějí z různých koutů republiky, což ukazuje jejich vášně pro hudbu a pevné přátelství, které je patrné na pódiu i mimo něj.

Bratři Ebenové a Jiří Schmitzer

Dnes budeme mít pódium plné protikladů – snad se největší slušňák pod sluncem Marek Eben nevyruší s vyhlášeně sprostým chlapem Jiřím Schmitzerem jako hmota s antihmotou. Nestane-li se svědky zásadního folkově-fyzikálního úkazu, bohatě nám to vynahradí koncert Bratrů Ebenových, kteří si s kanadami na nohou a písni na rtech razí cestu mezi žánry už nějaký ten pátek. Vybudovali si naprosto jedinečný sound – i kdyby nebylo typické Markova hlasu, u drtivě většiny písni si po pár taktach řeknete: „Jasně, to jsou Ebenové.“ a správně poznáte i texty plné slovního humoru a ebenovské romantiky. Aby toho humoru nebylo příliš, tak nám zahraje Jiří Schmitzer, který se s tím vůbec nemaže. Hraje sice na kytaru, ale k plnohodnotnému pankáčství mu chybí už jen zelené číro. S Ebenu navíc jistě zazpívá vyhlášenou pecku *Sprostej chlap*, to si přece nemůžete nechat ujít!

Draga Banda

Volejte sláva v pětačtyřiceti jazycích, ať tomu rozumí v každé zemi, ze které si kluci půjčili nějakou písničku nebo alespoň hudební inspiraci. Draga Banda je zpátky! Hrají ethno-world music, často ale loví i v českých folklórních vodách a ze všeho nejvíc je baví spojovat dohromady třeba prastarou písničku z Horácka s tradiční bretoňskou vypalovačkou. Navíc jde o skvělé muzikanty, kteří ještě k tomu zrají jako víno. Tohle bude zážitek, přátelé, tak nezapomeňte přijít!

Teatr Pavla Šmída
Zapomenutá pohádka

16:00 Dušan je tu Jakodoma
18:00 Naopak
20:00 Frída

The Folks
Soften disHarmony

Bárka
Spirituál kvartet

Isara

ZÍTRA
PÁTEK 9. SRPNA

DRB Včera se na zámku spustil při uklízení alarm, který trhal uši a nikdo nevěděl, odkud poplach pochází. Nakonec se ukázalo, že jeho zdrojem je armádní svítlna na kolo o rozměru asi 10 x 10 cm, která prý svítila na jeden záprah pět let a teď jí konečně došly baterky, což dala velmi hlasitým způsobem najevo.

Rozhovor s Kubou Soldánem z Rajtaraje

Co byste dělal jině, kdybyste nedělal hudbu?

To, čím se živím. **A to je?** Jsem animátor. Já se vůbec hudbou neživím, vlastně nikdo z kapely. My nepatříme mezi profesionální muzikanty, kromě naší zpěvačky, která se s tím živí a je vystudovaná sbormistryně. **Kde se vzal váš repertoár?** Byla doba, kdy každá kapela hrála tento žánr a my na nich vyrostli, ale pak jsme zbyli sami. Publiku, kterému bylo dvacet za našeho vzniku, je teď čtyřicet. Stárnou s námi. Pro mladé lidi je to vlastně už úplně mimo. **Kde berete inspiraci pro písničky?** Já sedím doma u počítače a pouštím si při práci Spotify. Něco mě zaujme, řeknu si ty vado, dobrý song a je to. Hlavní ale je, že tu hudbu nehrajeme opravdu tak, jak má být. Nám se líbí nápěv, a pak spojíme dvě nebo tři písničky dohromady. Do toho přidáme mezihry, všemožné blbůstky – hele, já nikdy nezahrál koncert stejně. Pokaždé improvizuju. **Rozumíte písničkářům, které hrajete?** No samozřejmě. Když se je učíme, tak si je překládáme. Po deseti letech zpívání si už úplně nevybavím slovo od slova, ale o téma a o čem píseň je prostě vím. **A není těžké učit se text a slova, když tomu nerozumíte?** Ne vůbec, není to těžké. Spíš ta výslovnost. Hráli jsme jednu bulharskou písničku a po vystoupení k nám dorazí Bulhar a řekne: “Od druhé sloky jsem vám vůbec nerozuměl.” My si můžeme cokoli vymýšlet, Čech

to nepozná, ale snažíme se to zpívat podle skutečnosti. **Jak dlouho si myslíte, že vydržíte v kapelě, když máte na své spoluhráče takové poznámky?** S kapelou jsme se dali dohromady tak, že mě viděli hrát jinde. Oni si vybrali mě. Hrál jsem se svou druhou kapelou, duo klarinet a akordeon, jmenujeme se Huso. Celý náš koncert je pokaždé trochu divadelní představení, urážíme lidi, vytahujeme je na pódium a do toho občas něco zahrájeme. Co se týče moderování, na mě to zbylo, protože to nikdo jiný nechce dělat. **Překvapila nás Vaše hra na klarinet. Jak jste se na něj naučil hrát?** V 15 – 17 jsem hrál na klarinet takovým způsobem, že jsem si zapnul rádio a hrál jsem podle sluchu. A tak vlastně hraju do teď. Klarinetu vůbec nerozumím, já vím, co vyjde za zvuk, když zmáčknu tohle a tohle, bude to znít takhle, ale vůbec nevím proč. Oproti mým kamarádům, kteří tomu fakt rozumí, hraju jako č***k. **Zbytek kapely to má jak? Všimli jste si, že z not nehrajete.** Začnou tak, že si noty přinesou. Učí se to podle not, já tam stojím jako kůl v plotě. Pak si tam něco vymyslím. Ony ty písničky, když je začneme hrát, začínou žít svým životem. Někdo něco přehodí, doplní, změní a tak to všechno nějak vzniká. **Kde nejraději hrajete?** Ehm... Tady. **No tak to jsme rádi, ale chvilku Vám odpověď trvala... Byli jsme dobré publikum?** Ano, ano!